

či samo s namjerom da se sporna stajališta i mišljenja bolje osvijetle, pozdravili bismo njegov članak u »Jeziku« kao prilog raščišćavanju ovog aktualnog terminološkog problema, za što se i sami zalažemo i s kojim ciljem smo i objavili njemu toliko nepoćudan prilog. Osobito zato što su o navedenim riječima podijeljena mišljenja stručnjaka — jezikoslovaca i ekologa.

Međutim, R. Kalmeta je neskriveno tendenciozan kad »jezikoznanstvenu argumentaciju« članka u »Školskim novinama« svodi na razinu »Biltena Republičke konferencije SSRN Hrvatske« i formulacije o »većini naših ljudi« koji riječ *okolina* upotrebljavaju u ekološkom značenju te kad »Školskim novinama« podmeće težnju propagiranja jezične prakse koja nije u duhu hrvatskog književnog jezika. S tim se, čini se, slaže i uredništvo »Jezika« jer članak objavljuje kao redovni prilog u glavnom dijelu časopisa u kojem se objavljuju stručne i znanstvene rasprave. Za to, međutim, nema nikakva opravdanja. R. Kalmeta nije uspio dokazati da riječ *okolina* nije danas i ekološki naziv, a pogotovo je neprihvatljiva njegova tvrdnja da je u toj upotrebi promašena sa stajališta hrvatskog književnog jezika.

Osobito upada u oči prešućivanje imena autora spornog članka u »Školskim novinama« — dra Ivana Brabeca, inače stalnog jezičnog suradnika lista čiji znanstveni ugled ne treba posebno dokazivati. Slučajna ili ne, ta činjenica usmjerava oštricu »odgovornosti« i kritike na uredništvo »Školskih novina«, pa se otuda ono i smatralo pozvanim za ovaj odgovor »Jeziku«, dok je dr Ivan Brabec svoj odgovor objavio u »Školskim novinama« hr. 9/1979.

Uzimajući u obzir ugled »Jezika« kao znanstvenog časopisa, ali i ugled »Školskih novina« i rubrike »Čovjekova okolina i obrazovanje« (koju, usput rečeno, uređuje posebna redakcija u kojoj su i dva vanjska suradnika, potvrđena stručnjaka za ekološka pitanja), koji je u »Jeziku«, smatramo, neopravdano doveden u pitanje, ne možemo a da se ne čudimo uredništvu »Jezika« što

je pristalo da ovom ozbiljnom problemu pristupi na način koji je ponudio Ratimir Kalmeta. Suvremena jezična praksa, naime, puna pojava i procesa koji relativiziraju tradicionalnu jezičnu komunikaciju, prebogato je područje rada za sve one koji u dobroj namjeri žele pridonijeti znanstvenom osmišljavanju te prakse. Zašto je uredništvo »Jezika« upotrijebilo autoritet znanstvenog časopisa da ospori jedno takvo nastojanje prihvativši metodu koja nije i ne može biti u interesu znanosti?

S obzirom na to da se u »Jeziku« izriječkom navode samo »Školske novine« (odnosno rubrika »Čovjekova okolina i obrazovanje«) te radi objektivne obaviještenosti čitalaca »Jezika« zahtijevamo da umjesto svakog drugog odgovora objavite priloženi osporeni tekst dra Ivana Brabeca iz »Školskih novina« br. 29/1978 (s čime je i on suglasan) te ovo pismo.

Na kraju, mislimo da bi uredništvo »Jezika« s obzirom na ulogu časopisa u hrvatskoj jezičnoj znanosti i kulturi, trebalo, potaknuto ovom situacijom, da osigura opširniju znanstvenu argumentaciju o problematiziranim ekološkim nazivima, tj. da o tome objavi mišljenja eminentnih stručnjaka, i to ne samo jezikoslovaca nego i ekologa i drugih koji o tome mogu govoriti autoritativno. Rasprava o tome mogla bi donijeti znanstveno potkrijepljen dogovor o ekološkim nazivima u hrvatskom književnom jeziku, što bi s obzirom na sadašnje neujednačenosti bio krupan doprinos suvremenoj jezičnoj kulturi, a i samoj ekološkoj znanosti koja se naglo razvija. Dakako, u svemu tome trebalo bi poštovati činjenicu da je ekologija mlada znanost i da za njene pojmove ne bi trebalo tražiti potvrde u jeziku prošlog stoljeća (kao što to čini Ratimir Kalmeta).

U Zagrebu, 26. veljače 1979. godine.

Za uredništvo »Školskih novina« i rubrike »Čovjekova okolina i obrazovanje«: zamjenik glavnog i odgovornog urednika

Mr Ante Bežen